

வள்ளுவர் வகுத்த
அறவழி

(3-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

குறைங்கேற்ப அவருமிரக்
கொள்ளுகள் என விளக்கி
ஏ. எனவே வள்ளுவர் கால
தத்துறை அதற்குப்பின் கி. டி.
13-ம் நூற்றுண்டுமே தமிழ்
நாட்டிற் கொடியோரைக் கொ
லைசெய்தல் தீவிராக்க கொள்
எப்பட்டது! வள்ளுவன் உள்
எக் கிடக்கையும் அதுவேயா
கும். பரிமேழமாகும் வள்ளுவன்
நூல் தாங்களத்தையும் உலகிய
ஸ்ரீமதோக்கியே உரைதந்தார்.

டலைப்பிலையும் சிலப்பதிகா
ரம் களித்தொகை என்னும்
நாங்களின் மேந்தோள்களை
யும் நோக்குமிடத்துப் பரிமே
ழமாகுரை பகுத்தறிவின்
வழிப்பட்டத் எப்பது தெள்ளித்திற் புலனும்.

அன்றிக் கொலையிற் கோடி
யாரை வேந்தனையத்தையே
வள்ளுவன் கூற்றன. கொடியாரைக்
கொலையா லொறுத்
தலை அவர் ஒப்பாக்கில்லை எனக்
ஏற் முற்படுவர ரூளாயின்
'பைங்குழ் களைட்டத்தெலுஷ்
ஞே' என்ற உரையே அவர்
உற்றமறக்கப்போதியதாம்.

தமிழன் வாழும் வழியைத்
தடங்குத் தானே வகுத்துக்
கொள்ள வேண்டும். அதற்கு
வள்ளுவன் அறவரைகளை நாம்

வீசித்துறையிற் கல்பகம்
(1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

விள் தொகை குறைவாக
இருந்தல் அவசியமெனக்
குறிப்புப்பட்டிருப்பதாகத்
தெரியவில்லை. ஆனால் யாரே
ஆம் ஒருவர் ஆட்சேமிதவு
டன் வித்தியாதிபதி பதகி
ரிசைக்காருக்குப் பேட்டி அளித்
துக்குக்கூர். புத்தகங்கள்
மாற்றப்படுவதைத் தாம்
விரும்பவில்லையெனக் கூறிப்
பின்வருங்காரணங்களைத் தெரிய
விப்பார்: 1- போதனுமுறை
க்கு அது உக்கத்தல்ல. 2-பொ
களாதாரசில்லை.

புத்தகங்கள் மூலம் அறிவு
பெறவதிலும்பார்க்க வாழுக்
கைமூலம் அறிவுபெறவதே
சிறந்தது. ஆனால் அதற்கு இ
ன்றாங்களதயாகவிட்டோ
மானங்களுங்கெட்கின்றேன்.
போதனுமுறையில் உடனடியான
மாற்றகளை நிடுக்குப்
பேணக் கேட்குமிடமியாது.

இவ்வாண்டுப் பரிசளிப்பு
விழுவின் முக்கியமிருந்தன
ராக்க சூல்கைக் கிற்ஸ்தவ
கலாரிப் பேராசிரியர் வில்.

செயல்முறையிற் பயணபடுத்
தியாகவில்லை. அதற்கான
வள்ளுவனின்கணவுங்கவாகும்
தமிழனுமூணமைச் சுதந்தர
மனிக்குங் வாழுமிடமும்.

சந்தா ஸிபரம்

ஆண்டுச் சந்தா:
வினங்கை-இந்தியா ரூ. 6-00
மஹாரா — \$ 6-00
நவீப்பிரதி சுதம் 10. காக 10

தேவர்ஸ்கள் அவர்கள் பங்கு
பற்றியிருந்தார். அவர்பேசும்
போது குறிப்பிட்டதாவது:
அகிக்கொகையான பொருள்
களை உற்பத்திசெய்யும்போது
அவற்றின் குணம் குறைவ
நோலைக் கல்வையையும் மிகத்
தொகையான வர்களுக்குப் போது
அதன் தரக்குறிவிடுகின்றது. சன
நாயக்கை அடிப்படையாகக்
கொண்ட ஒரு சனசமூகம்
அமைவதையே எவரும் விரும்
புலர். ஆனால் அதீந் நிலையை
அடைவதற்கு எத்தனையோ
கஷ்டங்களைச் சமாளித்தேயாக
வேண்டும்.

கல்வித்துறையில் யூனியன்
கல் ஹரி அடைந்துள்ள
வளர்ச்சியையும் சென்னைப்
பேராசிரியர் பாராட்டினர்.
உடுவில் மகளிர் கல் ஹரி அதிக
பர் செல்வில் ஹட்சன் பரமசாமி
பரிசுளை வழங்கினார்.

T'Phone No. 805

The EelAKESARI

NATIONALIST TAMIL WEEKLY

Largest circulation in Ceylon, India, Burma & Malayan Union

Founder: N. PONNIAH

Vol. 22 | Chunnakam, Sunday, March 23, 1952 | No 36

உறவு மலர்ச்சி

(6-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
பேசுவதும் புலம்புவதுமாக
இருக்காதன் அவன்.

அவன் தன்முன் வைக்கி
ருந்த அப்புதகத்தைத் தேடி
ஏடுத்தேன். ஆம்! நான் தேடி
யது எதுவோ அது கிடைத்
தது! அதைக் கையில் எடுத்
துக்கொண்டு மெல்ல வெளி
யேறி அதைப் பிரித்து வாசி
ததேன்.....

"அங்குள் ஆனந்த!

எனது மனதை இன்னும்
மறைகில் வைத்திருப்பது
இயலாது. என் உள்ளதைத்
உள்ளபடி உங்களுக்குக் கட்டிட
வேண்டும்.

இனிமேலும் உங்களை ஒரு
சுகோதரன் என மதிது நட
ப்பது இயலாது. சீக்கள்
எனது சுகோதரன் மட்டும்
அல்ல. முழுமனதுடன் என
னீ ஏற்ற, என வாழுக்கையை
மலர்ச்செய்ய வேண்டியவர்!

நீக்கள் இல்லாது எனது
வாழுக்கை மொட்டு மலருவது
அசாததியம்.

நீக்கு நாம் சோலைக்குச்
செல்லும்போது நீக்கள் பதில்
கொடுத்தே ஆகவேண்டும்.

இங்கனம்
என்றும் தங்களது
பத்மினி."

மறநாட்காலை பத்மினி மிக
வும் வாட்டத்தட்டன் இருந்தான்.
ஆனந்தனது பதில்
ஏதோ? என்ற ஏங்களுள்
போலும். ஆனால் நான் அவன்
எழுதிய கடிதத்தைப் பயர்த்
தேன் என்பதை அவன் அறி
ஙாளா?

காலையிலேயே அவன் சுத்தை
ஆனந்தனது ஆனந்தனிடம் கொடு
த்து வைத்தானோ என்பது
எனக்குங் தெரியாது.

அன்று மாலை அவசர அவ
சாமக எந்தோக்குப்பட்டான்.
எங்கே? ஆம், சோலைக்குத்
தான்! அங்கே அவர்களுது
உண்மையான சினைக்கத்தைக்
காணலாம் என்பது எனக்குத்
தெரியும். ஏன், இவர்களும்
மனிதப் பிறவிகள் தானே?
ஆனந்தன் மட்டும் என்ன
அமரனு? அவரும் இசைந்து
இடமும் சந்தர்ப்பமுக்கூட
உதவிசெய்ய உடன்பட்டபின்
.....?

இவர்கள் சென்ற ஒருமணி
நேரங் கழித்து கான எனது
கணவரையும் அழைத்துக்கொ
ண்டு சோலைப்பக்கஞ் சென்
நேன். அங்கே கண்ட
காட்சி.....

ஆனந்தன் தரையிலே ஓர்
மறைவிலே உட்கார்ந்திருந்தான்.
பத்மினி அவனுது
யடியிலே தலைவைத்துப் படு
த்துக்கொண்டிருந்தான். அவ
ளிலே அவனும், அவனிலே
அவரும் ஏதோ இன்பத்தைப்
பகுக்கொண்டிருந்தார்கள்—
அந்தப் பரா்ணவயாம்மட்டுமே!

"எப்படிச் சுகோதரபாசபீ?
நானும் சொல்லிப்பார்த்தேன்;
சீக்கள்....." என்ற ஆரம்பித
த்தேன் நான்.

"...ம்ம...." என்றார் எனது
கணவர். அவரால் பேசவே
இயலவில்லை! முகம் வாடியது.
கண்கள் கலங்கின.

ORDER NISI

IN THE DISTRICT COURT
OF JAFFNA

Testamentary } No. 1415
Jurisdiction }

In the matter of the
estate of the late Veluppillai
Chelliah of Chunnakam.

Deceased

Sinnachchi widow of Siva-
samboo of Chunnakam.

Petitioner

1. Somu Vairamuttu, 2.
Somu Vaitilingam, 3. Sinn-
achchi widow of Sabapathy,
4. Achchimuttu daughter of
Somu, 5. Murugesu Ponniah
and wife, 6. Thangam, 7.
Murugar Sinnadhy and wife,
8. Ammakkudy all of
Chunnakam. 9. Veluppillai
Kandaiah of Customs office,
Brickfield road Kuala Lumpur.
10. Kandaiah Thirunavukkarasu
of do. II. Sulosanathevy
daughter of Kandaiah of do.
Respondents

This matter coming on for
disposal before K. D de Silva,
Esquire, District Judge Jaffna,
on the 1st day of February
1952 in the presence of Mr.
T. Kumarswamy, Proctor on
the part of the petitioner above-
named and the affidavit of the
petitioner dated 27th January
1952 having been read.

It is ordered that the petitioner
as a creditor of the estate of
the deceased abovenamed be
declared entitled to have letter
of Administration to the said
estate issued to her, unless the
respondents abovenamed or any
other person or persons interested
shall on or before the 28th
day of March 1952 show sufficient
cause to the satisfaction of this court to the contrary.
This 1st day of February 1952.

(Sgd.) K. D. de Silva
[4559-ii] District Judge.

புதிய பால் நிலையம்

அராவி கரைப்பிட்டி சமூக
சோலை சங்க ஆதரவில்
12-3-52 புதன்கிழமை வட்ட
டெகோட்டைக் கிராம சங்கத்
தலைவரும், பால் நிலையங்
களின் தலைவருமான திரு.
ர. ரீ. வேதாபரணம் அவர்களால் ஒரு பால் நிலையம்
தற்கு வைக்கப்பட்டது.

மறநாளேன் பத்மினியை
வருக்கு உதுப்புதாகத் தீர்
மாணித்தோம். விரைவிலேயே
பத்மாபனுக்கும் திலைக்கும்
விவரம் ஒழுங்குசெய்துவிட
வேண்டும் என்றும் நான் வற்
புத்தினேன். அவரும் ஒரு
மறப்புக் கந்திலை.

அருக்குச் சென்ற பத்மினி
எனது அப்மாவுடையே
வசித்து வந்தாள். இல்லை—
அங்கேயே வசிக்கவேண்டுமென்று
கட்டளை இடப்பட்டான்.

அங்கே அவளது வாழுக்
கை எப்படி இருந்ததோ தெ
ரியாது. எனக்கோ, தழையை
ஆக்கோ அவள் ஒன்றுமே
அவரும் ஏதோ இன்பத்தைப்
பகுக்கொண்டிருந்தார்கள்—
அந்தப் பரா்ணவயாம்மட்டுமே!

"எப்படிச் சுகோதரபாசபீ?
நானும் சொல்லிப்பார்த்தேன்;
சீக்கள்....." என்ற ஆரம்பித
த்தேன் நான்.

"...ம்ம...." என்றார் எனது
கணவர். அவரால